

॥ १६ ॥ शल्लितः शलाकाप्रोतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
ततस्तंवारणं क्रुद्धः शरजालेन पांडवः ॥ निवारयामास तदा वेलेव मकरालयं ॥ १२ ॥ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनेन निवारितः ॥ तस्यौशरैर्विनुन्नांगः श्वाविच्छल
लितो यथा ॥ १३ ॥ निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तसुतो नृपः ॥ उत्ससर्ज शितान्वाणानर्जुनः क्रोधमूर्छितः ॥ १४ ॥ अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैरनिघातिभिः ॥ वारया
मासतान्वाणांस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १५ ॥ ततः पुनरभिक्रुद्धो राजा प्रागज्योतिषाधिपः ॥ प्रेषयामास नागं द्रवत्वपर्वतोपमं ॥ १६ ॥ तमापतंतं स्प्रेक्ष्य बलव
त्या कशासनिः ॥ नाराचमग्निसंकाशं प्राहिणोद्वारणं प्रति ॥ १७ ॥ स तेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशं ॥ पपात सहसा भूमौ वज्ररुणद्विवाचलः ॥ १८ ॥ सप
तन्शुभेनागोधनं जयशराहतः ॥ विशन्निवमहाशैलो महीवज्रप्रपीडितः ॥ १९ ॥ तस्मिन्निपतिते नागे वज्रदत्तस्य पांडवः ॥ तं न भेतव्यमित्याह ततो भूमिगतं
नृपं ॥ २० ॥ अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः ॥ राजानस्ते न हंतव्या धनं जयकथंचन ॥ २१ ॥ सर्वमेतन्नरव्याघ्रभवत्येतावता कृतं ॥ योधा श्वापिन हंत
व्याधनं जयरणे त्वया ॥ २२ ॥ वक्तव्या श्वापिराजानः सर्वे सहसुहृज्जनैः ॥ युधिष्ठिरस्य श्वमेधो भवद्विरनुभूयतां ॥ २३ ॥ इति भ्रातृवचः श्रुत्वा न हन्मि त्वां नरा
धिप ॥ उत्तिष्ठ न भयं ते स्तिस्वस्ति मान्गच्छ पार्थिव ॥ २४ ॥ आगच्छेथामहाराज परां चैत्रीमुपस्थितां ॥ यदा श्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमतः ॥ २५ ॥ एवमु
क्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा ॥ तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवेनाभिनिर्जितः ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वज्रदत्तपरा
जये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥